

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Historia De Sanctissima Cruce Caravacensi

Robles, Juan de

Augustae Vind., 1619

XXI. Cuius quidam Carauacensis ex pio in S. Crucem affectu Collegium
Societatis Iesv Carauacæ erigit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64232)

statimque flammæ, quasi vim maiorem reueritæ quieuerunt, ita ut ciues de remedio desperantes, & totam ciuitatem in cineres redigendam augurati, persuaderent sibi angelum de cœlo missum, qui gliscens incendium repressisset. Ne verò miraculum alteri causæ adscriberetur, connixit DEVS, ut aliud priore non minùs periculosum in eadem ciuitate post dies quindecim excitaretur incendium. Domina ex præterito euentu confirmata, & fide ab experimento aucta, idem fecit quod antè, & mirum dictu, ita incendium fuit repente sopitum, & in se flammæ resorptæ, ac si sensu præditæ crucis aspectum exhorruissent. Hæc postquam Domina P. Petro commemorauit, iussit ei ostendi loca ciuitatis ab utroque incendio vastata; qui inspectis vestigijs non potuit iudicare aliud, quàm DEVM præpotenti manu sua per crucem incendiorum vires cohibuisse, ne tota ciuitas conflagraret. Ob gemina hæc miracula creuit pietas & veneratio Dominae in crucem, quam instar thesauri pretiosissimi inter cimelia religiosè custodiuit; quæ ut in alijs quoque pietas & religio crescat exoptamus. Et hic finis esto tam historiæ quàm miraculorum S. CRUCIS Carauacensis, ad gloriam & honorem Domini nostri sempiternum.

CAPVT XXI.

CIVIS QUIDAM CARAVACENSIS EX PIO

in S. CRUCEM affectu Collegium Societatis IESV Carauaca erigit.

SI attentius paulò consideretur totus vitæ nostræ decursus, nemo est qui non intelligat perpetuam quandam esse miraculorum seriem à concepto & nato homine vsque ad extremam viuendi metam. In ipsa enim infantia à quot infortunijs & periculis quasi dormiens & inscius custoditur? A quot in adolescentia & iuuentute casibus eripitur? A quot in virili & senili ætate incommodis liberatur? Homo tamen vel rarò vel nunquam ad DEVM Seruatorem respicit, aut gratum ostendit animum, sed in vitia sine horrore delabitur, nunc odia exercet, nunc vindictam meditatur, nunc auaritiæ studet, nunc habenas laxat effrenatæ voluptati, nunc mille modos conditorem suum offendendi excogitat. Be-

nignus interim DEVS non retrahit manum, ad morum emendationem suauiter allectat, occasionem ex flagitiorum cœno emergendi præbet. Quæ beneficia licet sub aspectum non cadant, nec corporis cernantur oculis, maiora tamen sunt & præstantiora, quàm quæ sensibus percipiuntur. Vnde Venerabilis Beda, in c. 9. Lucæ, multò plura dixit, & vere dixit, esse miracula interna quàm externa. Nam quoties ex ijs, quæ initio DEVM videbantur ad iram prouocare, elicit ipse innumera bona ad nostram vtilitatem & gloriæ suæ incrementum? Cuius rei si nullum haberemus exemplum, haberemus certè in Michaele de Reyna ciue Carauacensi, de quo non est necesse multa in medium adferre, cum toti oppido constet, quæ ei propter vitam minùs probatam, & elationem animi aliquando acciderint. Sed quoniam nouit DEI sapientia ouem ex lupo, Paulum ex Saulo facere, & hunc Michaelem mutauit in alium virum ætate iam ad finem præcipiti, tantumque ei amorem indidit aduersus S. CRUCEM, vt nesciuerit quonam modo eius cultum magis promouere & amplificare posset. Tandem in eam deuenit sententiam nihil ad DEI & S. CRUCIS honorem accommodatius, quàm si sua operâ & facultatibus Religiosos Societatis IESV in hanc ciuitatem introduceret. Quamuis enim hic Ordo fuerit tum recens, nec latè adhuc propagatus, ipse tamen alijque prudentiores, ex fructu, quem tum ex eius laboribus degustare incipiebant orbis, facilè in spem veniebant olim longè maiorem futurum & redundaturum ad plures.

Anno igitur MDLXX. de Collegio Societatis hominibus stabiliendo non tantùm deliberauit, sed omnia sua bona, quæ viginti millium aureorum summam exæquabant, ad hunc finem applicauit, applicaturus plura si possedisset, & id propterea, vt, iuxta ipsorum institutum, iuuentus in litteris & pietate auita informaretur, ætate autem prouectiores doctrina & exemplo eorum ad virtutem excitarentur, maximè cum nullum aliud religiosorum domicilium esset in vrbe Carauacensi, quamuis postea pro viris tria monasteria fuerint condita, S. Francisci videlicet, S. Hieronymi. & Carmelitarum discalceatorum, & duo pro fœminis, S. Claræ nimirum, & Carmelitanarum discalceatarum.

Res ipsa docuit quàm fuerit hoc opus necessarium, & salutare ciui-

re ciui-

re ciuitati. Ex illo enim Collegio multos viros insignis eruditionis, virtutis & sanctitatis eduxit DEVS, qui & in terris DEO fideliter seruiunt, & in cœlis ipsum perpetuò collaudant. Etsi nullus alius consequeretur inde fructus, quem tamen in dies vberiore aspiciamus, ille magni faciendus esset, quòd dicta Societas adeò feruenter, dextrè & constanter homines quoscunque ad studium Christianæ perfectionis hortetur, & vsus crebriorem sacramentorum, Confessionis præcipuè & Eucharistiæ, suadere nunquam desistat. Quare potest hæc ciuitas non immeritò gloriari, & Michaeli de Reyna auctori tam fructuosi & opportuni operis grates agere, in cuius animo DEVS tantam sui despicientiam, & Christianæ modestiæ seu humilitatis cupiditatem in seuit, vt testamento suo apponere non dubitarit hanc exceptionem, vt si quis alius in posterum augere vellet redditus Collegij, ille censeretur & appellaretur Fundator, se contentum nomine Benefactoris. Obijt autem anno MDLXXI. die 17. Ianuarij, relicto sui desiderio, & spe non dubia suæ ad cœlestem patriam profectionis. Sepultus est in templo Collegij à se dotati. Sed anno MDXCII. cùm Collegium in locum commodiorem transferretur, transferendum fuit & eius corpus ad nouum templum, quod, apertâ tumbâ, adeo corruptionis & factoris expers inuentum est, vt omnes in summam admirationem adducerentur, memores ante viginti & vnum annos ad sepulturam delatum esse. Sed voluit DEVS hoc beneficium etiam corpori eius impendere, quòd ad honorem Sanctissimæ CRVCIS dilandum Collegium Societati IESV primus Carauacæ instituerit. Hæc siquidem Religio quasi præconis officio fungitur ad promulgandam famam & miracula S. CRVCIS, non modò in his Europæ prouincijs, sed etiam in disitis regionibus, & nostro orbe penitus discclusis.

Ad maiorem DEI Sanctissimæq; CRVCIS gloriam.

F I N I S.

Pag. 7. v. 12. lege, qui patet in longit. 15. 28. mortem Christus sustinuit. 22. 17. vestris elem. 34. 7. hæc ei occas 49. 18. proditio enim quasi matris à filio facta longè grauissimum crimen fuisset. Populus itaque, &c. 33. 4. Baza. 61. 8. exterriti.

Collegij Societatis Iesu Paderbornæ.

recitavit Ex illo enim Collegio... in... causa... in... causa...

Almo... Collegio...

P I X I S

... in... causa...

... in... causa...